

Schumann Quartet

Erik Schumann i Ken Schumann, violins; Liisa Randalu, viola; Mark Schumann, violoncel.

El Schumann Quartet ha assolit una maduresa en què tot és possible. En cada concert els oients han d'estar preparats per a qualsevol eventualitat: *"A l'escenari, desapareix tota imitació i automàticament et tornes honest amb tu mateix. Aleshores pots crear un vincle amb el públic –comunicar-te amb ell mitjançant la música"* (de la revista online de música clàssica «VAN» [vanmagazin.de]).

El Schumann Quartet actua amb artistes de renom, com Sabine Meyer, Menahem Pressler, Albrecht Mayer, Kit Armstrong, Edgar Moreau i Anna Lucia Richter. La temporada 2017-18 continua en residència al Lincoln Centre de Nova York, relació iniciada el desembre del 2016. Realitza una gira pels Estats Units i actua com a convidat en festivals d'Amèrica del Sud, així com a la Setmana Mozart de Salzburg i al Festival Mozart de Würzburg. També ofereix concerts en grans ciutats, com Londres, Hamburg, Berlín, Amsterdam, Florència i París. El Quartet és "artista estel·lar" del cicle Oraniensteiner Konzerte i realitzarà novament dues actuacions que formen part de la seva residència a la Robert Schumann Saal de Düsseldorf.

El seu darrer àlbum, *Landscape*, reflecteix les arrels del quartet, tot combinant obres de Haydn, Bartók, Takemitsu i Pärt, i ha estat aclamat a nivell nacional i internacional, tot rebent, entre altres premis, 5 Diapasons i l'Editor's Choice de la «BBC Music Magazine». També va ser guardonat amb el premi Revelation 2016 de la «BBC Music Magazine» pel seu CD anterior, amb obres de Mozart, Ives i Verdi.

Els germans Mark, Erik i Ken Schumann toquen junts des de la infantesa. El 2012, la violista Liisa Randalu, nascuda a Tallin i formada a Karlsruhe, s'uní al grup. El Schumann Quartet ha assimilat les influències d'alguns dels seus professors, com Eberhard Feltz, i d'alguns artistes amb els quals ha actuat, com Menahem Pressler.

El grup es formà amb el Quartet Alban Berg i durant molts anys realitzà residències a la Robert Schumann Saal de Düsseldorf. Entre altres premis, guanyà el prestigiós Concurs de Bordeus, que l'acredita com un dels millors quartets del món.

Schumann Quartet

DIJOUS, 01.02.2018 – 20.30 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Palau Cambra

Depòsit legal: B740-2018

Erik Schumann, violí I
Ken Schumann, violí II
Liisa Randalu, viola
Mark Schumann, violoncel

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

«[...] Ara que el sol ja declina i de tant lluir se'ns cansa, deixa que a la sorra fina m'envaeixi una recança.»

Narcís Comadira,
Cançó del pressentiment

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Quartet núm. 14, en Sol major, KV 387 30'
Allegro vivace assai
Menuetto: allegro – trio
Andante cantabile
Molto allegro

Philip Glass (1937)

Quartet núm. 2, “Company” 7'
I. Viertel = 96
II. Viertel = 160
III. Viertel = 96
IV. Viertel = 160

Arvo Pärt (1935)

Fratres (quartet de cordes) 11'

II

Franz Schubert (1797-1828)

Quartet núm. 13, en La menor, op. 29, D. 804, “Rosamunda” 35'
Allegro ma non troppo
Andante
Menuetto: allegretto – trio
Allegro moderato

de sospir amb què acaben tots els moviments del quartet eren audàcies difícils de digerir. És el primer quartet de maduresa de Mozart, i també el seu primer gran fracàs vienès.

Philip Glass és un dels màxims exponents del minimalisme musical i va concebre el *Quartet de corda núm. 2* no pas com a obra de concert, sinó com a música per a la versió escènica que va fer Fred Neumann de la novel·la *Company* de l'escriptor irlandès Samuel Beckett, i d'aquí ve el títol. La va acabar el gener del 1983 i segueix íntimament l'esperit també minimalista que té la narració, amb una música íntima, essencial, que ens submergeix en un magma sonor d'aire obsessiu per la repetició de cèl·lules i la reiteració rítmica, que ens condueix cap a un estat meditatiu i de reflexió. Un retrat commovedor i inquietant de la contemporaneïtat, que ens fa pensar en les solituds pintades per Edward Hopper.

El llenguatge minimalista també amara *Fratres*, de l'estonià Arvo Pärt, però tenyit d'espiritualitat i d'un cert misticisme. Va ser composta l'any 1977 per a quintet de corda i quintet de metall, i la versió per a quartet de corda, que data del 1989, n'accentua l'aire arcaic: sobre un pedal de quinta es desenvolupa una mena d'himne amb delicades puntuacions en *pizzicato* (que recorden la tècnica del *tintinnabulum*) que avança en progressió descendent bo i creant espais harmònics suggeridors i una atmosfera encalmada.

El concert acaba amb un dels últims quartets escrits per Schubert, titulat *Rosamunda*, perquè l'autor hi utilitza la deliciosa melodia d'un entreacte del seu ballet *Rosamunda* per elaborar les sofisticades variacions que formen el segon moviment, l'“Andante”. No és l'única autoreferència que fa Schubert: al *Minuetto* cita textualment un lied que havia escrit el 1819, *Die götter griechenlands* (Els déus grecs), que li permeten exterioritzar la crisi vital que patia i que desemboca en un crit angoixant del violí. Aquesta obra, coetània de *La mort i la donzella*, la va estrenar el quartet que liderava Ignaz Schuppanzigh el 14 de març de 1824 al Musikverein de Viena i va ser un èxit de públic. És l'únic *Quartet* de Schubert que es va editar en vida seva i està considerat una obra mestra del gènere.

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

Clàssics i contemporanis del quartet

Les obres que sentirem en aquest concert estan separades per dos-cents anys i, malgrat usar un llenguatge radicalment diferent, semblen compartir un mateix esperit. El *Quartet KV 387* de Mozart és el primer de la sèrie de sis quartets que va dedicar a Haydn, a qui sempre va considerar un mestre i un amic. El va acabar el 31 de desembre de 1782, i quan Haydn el va escoltar en un concert privat el febrer del 1784, en va quedar meravellat i va fer grans elogis a Leopold Mozart del seu fill. Però el públic va quedar desconcertat, per l'originalitat i l'estrany vigor d'aquesta música, densa i concentrada, plena de clarobscurs i contrastos emocionals: la soprenent escala cromàtica que inicia el Minuet, la inquietant violència del seu Trio, el vertiginós viatge harmònic de l'Andante, que és el clímax expressiu de l'obra, i aquesta mena

PROPER CONCERT

Trio Ludwig

DILLUNS, 16.04.18 — 20.30 h
Sala de Concerts

L. van Beethoven: *Trio per a piano en Sol major, op. 1 núm. 2*
L. van Beethoven: *Trio per a piano en Re major, op. 70 núm. 1, “dels Esperits”*
L. van Beethoven: *Trio per a piano en Si bemoll major, op. 97, “Arxiduc”*

Preu: 20 euros